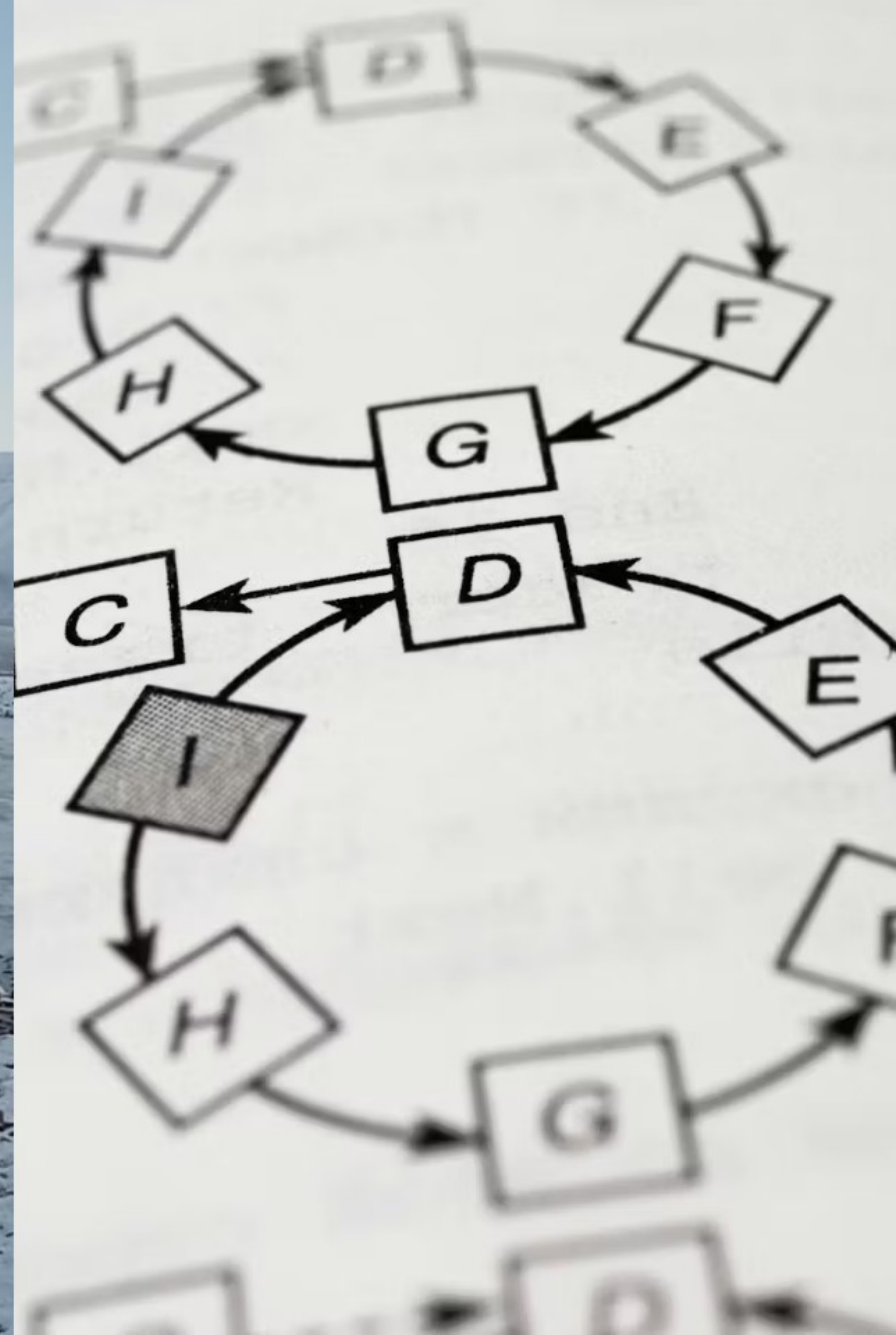

Algorytmy i Struktury Danych

To zdjęcie zrobiłem w trakcie przerwy o 12:00

Rekurencja

- *recurrere* – przybiec z powrotem
- Wywołanie funkcji w jej własnym ciele
- $f(\text{args}) \rightarrow \dots f(\text{args}') \dots \text{return}$

Przykład – silnia

→ $5! = 5 \cdot 4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1 = 5 \cdot 4!$

→ $n! = n \cdot (n - 1)!$

→ $0! = 1$

Przykład – silnia

- $n! = n \cdot (n - 1)!, 0! = 1$
- Jak to zaimplementować w Pythonie?
- $(-1)! = ?$
- $0.5! = ?$

Przykład – liczby Fibonacciego

- $F(n) = F(n - 1) + F(n - 2)$
- $F(0) = 0, F(1) = 1$
- 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55...

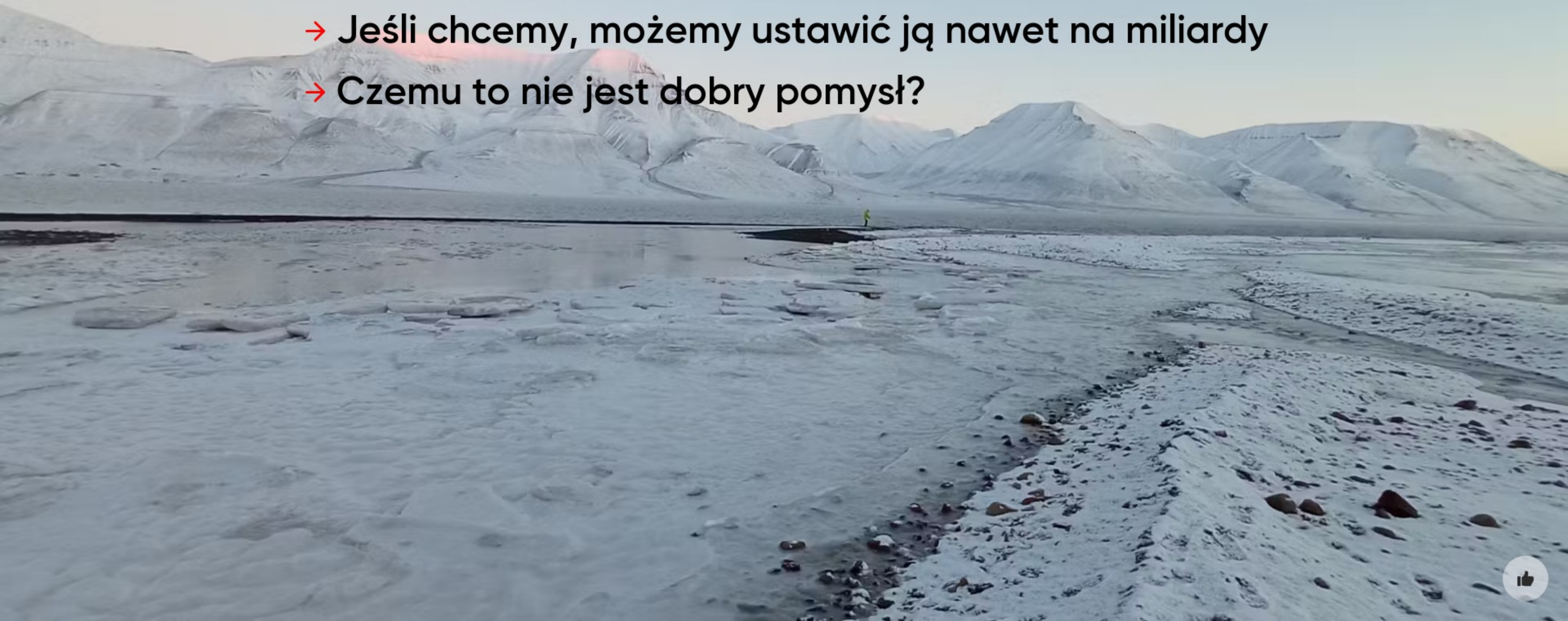
Przykład – liczby Fibonacciego

- $F(n) = F(n - 1) + F(n - 2)$, $F(0) = 0$, $F(1) = 1$
- Jak to zaimplementować w Pythonie?
- $F(-1) = ?$
- $F(0.5) = ?$
- $F(10) = ?$, $F(30) = ?$, $F(100) = ?$
- Ile wywołań rekurencji będziemy mieli dla n -tej liczby Fibonacciego?
- $\sim \phi^n$, jakie są to wartości dla różnych n ?
- Ile czasu zajmie wykonanie operacji dla $n=100$

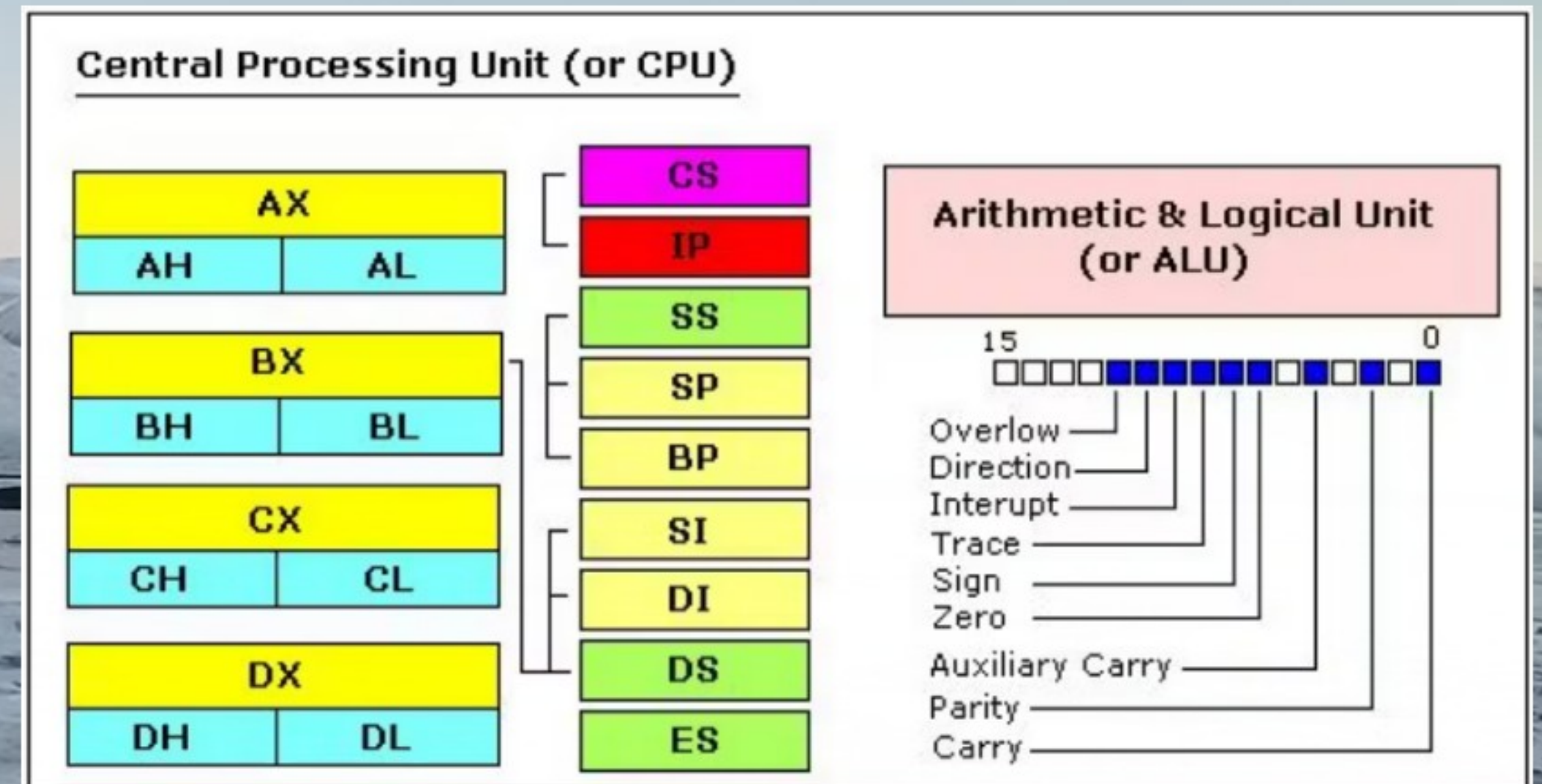
Głębokość rekurencji

- W pakiecie `sys` istnieje funkcja `setrecursionlimit`
- Jeśli chcemy, możemy ustawić ją nawet na miliardy
- Czemu to nie jest dobry pomysł?

Każdy proces ma swój kontekst, rejestry, stertę i stos

- kontekst - zestaw zmiennych wykorzystywanych przez aktualnie wywoływaną funkcję.
- Rejestry - zestaw komórek pamięci podręcznej dostępnej dla procesora natychmiastowo.
- Stos - obszar pamięci przechowujący konteksty odłożonych tymczasowo wywołań funkcji.
- Polecam poczytać o **syscall**

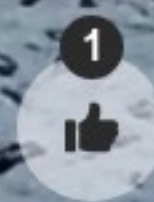
Co możemy z tym zrobić?

- Możemy to rozwiązać dynamicznie
- Utwórzmy strukturę, która będzie pamiętała dotychczasowe wyniki (*lookup table*)
- Gdy napotkamy ponowne wywołanie z tymi samymi parametrami, pobieramy wynik ze struktury pomocniczej

Co możemy z tym zrobić?

- Każdą rekurencję można zmienić w pętlę
- Proste dla silni i liczb Fibonacciego
- Potrafi być tragicznie złożone dla bardziej zaawansowanych wzorów
- Spróbujcie napisać silnię i liczby Fibonacciego w postaci pętli
- Liczby Fibonacciego wymagają n iteracji pętli zamiast wcześniejszych ϕ^n wywołań

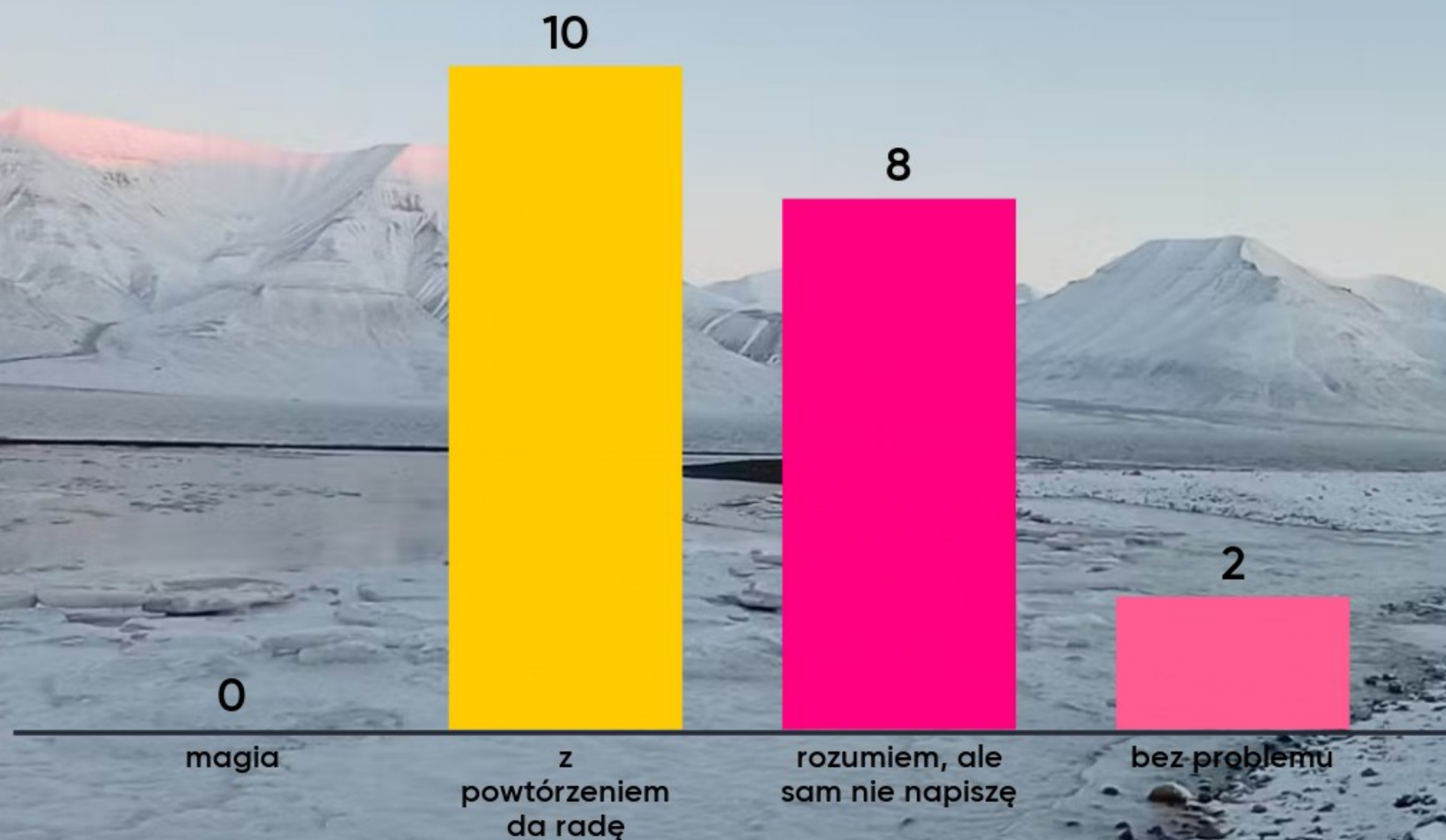

Czy w ogóle potrzebujemy rekurencji?

- Rekurencja jest czytelniejsza
- Szybsza w zapisie
- Niektóre języki uwzględniają rekurencję ogonową, która jest faktycznie pętlą o wyglądzie rekurencji

Jak się czujecie z tym tematem?

Złożoność

